

El colomenc Ricard Rex celebra els quaranta anys com a pintor

◆◆◆◆◆ EXPOSICIÓ ANTOLOGICA A CAN SISTERE ◆◆◆◆◆

Tan sols era un adolescent quan Ricard Rex va pintar un oli sobre tela on es pot contemplar el bust de Paganini entre un violí i una partitura musical. Era l'any 1950; potser era un petit homenatge al seu pare que era músic, però, sobretot, era l'inici d'una carrera artística que ja ha deixat bocabadats una bona colla de conciutadans.

Al voltant de mil persones han passat ja per aquesta exposició antològica que es va inaugurar a les Festes d'Hivern i que ha estat exposada a Can Sisteré al llarg de tot el mes de gener.

En aquesta exposició de Ricard Rex es pot apreciar la vàlua del pintor i l'evolució de la seva obra al llarg de tots aquests quaranta anys.

Cal recordar que l'activitat de Ricard Rex ha estat sempre vinculada a la pintura i, des fa uns quinze anys, al grup colomenc "Els Coloristes", que aplega una bona colla d'artistes plàstics de la ciutat i que realitza una tasca cultural i pedagògica important en la difusió de la pintura i en la vida cultural i artística de la ciutat de Santa Coloma.

Tal com es pot veure a l'exposició, la trajectòria de l'artista es va iniciar a la infància, quan ja destacava per la perfecció dels dibuixos que feia. Aquesta vocació ha portat Ricard Rex a conrear diverses tècniques de dibuix i pintura, i s'ha dedicat especialment a l'oli sobre tela. Els temes de l'obra pictòrica de Ricard Rex són variats, i van des de les lesomies de personatges coneguts retratats amb els seus trets físics i psicològics, fins als temes més quotidians de la vida del treball, com les escenes marineres de pescadors treballant a la platja o les intimistes finestres cobertes interiorment amb cortines i decorades per fora amb

Aquest quadre és un oli pintat amb uns dels tons preferits de Ricard Rex: el daurat. Aquesta vegada han estat els gira-sols, les flors que donen cos al camp que hi ha davant la masia.

Diu el pintor que els gira-sols no s'estan quiets, no es deixen pintar.

La pintura de Ricard Rex és ràpida, la capacitat de copsar el moment màgic d'un camp de gira-sols hipnotitzats per la trajectòria del sol, és una de les habilitats que fa del seu art un desafiament al temps i a l'espai atrapats en el dibuix de pinzellada solta.

testos, que fan evocar tantes emocions i subtileses.

Ollis i pastels per explicar-nos les emocions que transmet la realitat

Pot considerar-se un postimpressionista. Ell ens ha explicat la gran admiració que sent per l'obra de Sorolla, la casa museu del qual ha visitat moltes vegades i de qui se sent en part admirador i seguidor.

Però Ricard Rex té un estil propi. Fa servir la seva pintura com una manera de dir les coses. Fa servir els colors grocs i daurats per transmetre la lluminositat que fa màgic un paisatge. Utilitza un blau pastel transparent com el color de l'aigua del mar

d'una cala de Blanes quan vol descloure la mirada d'un rodamón ebri que es va trobar en un carrer de Viena.

Els colors tortats els reserva per a la pell coltrada d'un egipci de blanquíssim turbant i, amb el blau "rex", pinta les robes d'aquelles segadores que, a través de la tela, passaran a la posteritat encara segant amb els mètodes tradicionals, gairebé ja desapareguts dels camps de blat gal·lec que tantes vegades han estat font d'inspiració del pintor.